

Pe șantierele din Belgia se construiește în limba română

Timp de jumătate de an, din ianuarie până în iunie 2024, am fotografiat o echipă de 60 de muncitori români care lucrează în construcții în Belgia, la firma de hidroizolații Roteam. Am încercat să surprind felii din viețile lor, să văd cum lucrează, unde locuiesc și cum își petrec duminicile, departe de soțiile și copiii lor.

Migrația este un fenomen definitoriu în istoria contemporană a României. În ultimele două decenii, a modelat generații de copii care au crescut fără părinți, a adus schimbări semnificative în societate și a impulsionat creșterea economică. Dar acest progres are un preț. Migrația a lăsat cicatrici adânci în familiile transnaționale suspendate între două lumi. Părinții se luptă cu sentimentele de vinovăție, tânjind de dorul copiilor în timp ce încearcă să le ofere un viitor mai bun. Pe de altă parte, copiii înțeleg că educația și privilegiile lor sunt construite pe munca taților în șantierele din Belgia.

Am parcat autorulota în cartierul industrial din Zaventem, lângă Bruxelles, la sediul firmei Roteam, am urcat pe acoperișuri împreună cu muncitorii români pe schele, scări provizorii și de incendiu, am dormit lângă cazările lor, m-am trezit deodată cu ei la 5 dimineața, am mers la petreceri, la fotbal, la cumpărături, la barul românesc și în piața Doi Boi din cartierul Anderlecht.

Le-am ascultat poveștile – tați, fii, soți, migranți economici care muncesc câte 10-11 ore pe zi departe de familiile lor ca să-și construiască o casă în țara în care nu trăiesc, ca să-și țină copiii la școală în țara în care nu trăiesc, ca să semene porumb în țara în care nu trăiesc. Aceste fotografii sunt o mărturie a sacrificiilor lor, a rezilienței și a costului plătit de migranții economici.

Romanians working in construction in Belgium

For half a year, from January to June 2024, I photographed a team of 60 Romanian construction workers employed in Belgium by a waterproof roofing company. I tried to capture their loneliness as they live far from their families, the intensity of their work, the conditions they live in, and how they spend their Sundays.

Migration is a defining phenomenon in the contemporary history of Romania. Over the past two decades, it has shaped generations of children growing up without their parents, brought significant societal shifts, and driven economic growth. But this progress comes at a cost. Migration leaves profound scars on transnational families stretched between two worlds. Parents wrestle with guilt, longing for their children while striving to give them a better future. Meanwhile, children understand that their education, their privileges, are built on their fathers' labor in distant places, like construction sites in Belgium.

To tell their story, I parked my campervan in an industrial area of Zaventem, near Brussels, by the company headquarters. I climbed scaffolding, temporary stairs, and fire escapes to rooftops alongside them. I slept near their quarters, woke with them at 5 a.m., joined them at

parties, football matches, grocery trips, and the Romanian bar. I walked the aisles of the “Doi Boi” market in Anderlecht, where they shop for a taste of home.

I listened to their stories – fathers, sons, husbands, economic migrants working 10-11 hours a day far from their families to build a home in a country where they don’t live, keep their children in school in a country where they don’t live, grow maize in a country where they don’t live. These photographs are a testament to their sacrifices, resilience, and the human cost of migration.

Dorel Moise, 22 years old, at his accommodation in Bellegem (Romanian: Dorel Moise, 22, în camera în care este cazat la Bellegem)

Marius Bocai, 27 years old (right), working on a construction site in Oudenaarde (Romanian: Marius Bocai, 27, în dreapta, pe un șantier din Oudenaarde)

Detail inside Vasile Isac's car, a construction worker in Belgium (Romanian: Detaliu în mașina lui Vasile Isac, muncitor în construcții în Belgia)

Dorel Moise, 22 years old, on a construction site in Tournai (Romanian: Dorel Moise, 22, pe un șantier din Tournai)

Romanian workers having dinner at the workers' accommodations in Bellegem (Romanian: Muncitori români iau cina la cazările din Bellegem)

Mihai Chiponca, 46, scratching lottery tickets in the kitchen of the Romanian workers' accommodations in Zaventem (Romanian: Mihai Chiponca, 46, răzuiește bilete de loterie în bucătăria de la cazările muncitorilor în Zaventem)

Marius Năstase, 34 years old, before leaving for Cologne to attend the Belgium-Romania match at EURO 2024. He can't decide whether to support Romania or Belgium, so he's wearing two jerseys (Romanian: Marius Năstase, 34 de ani, înainte de a pleca la Köln pentru a asista la meciul Belgia-România de la EURO 2024. Nu se poate decide dacă să susțină România sau Belgia, așa că poartă două tricouri)

Ion, Lucian, Dorel, Gheorghe, Gheorghită, and Cristi having lunch on a construction site in Tournai (Romanian: Ion, Lucian, Dorel, Gheorghe, Gheorghită și Cristi luând prânzul pe un șantier din Tournai)

Costel Sârghe, 43 years old, resting in his room at the workers' accommodation in Zaventem (Romanian: Costel Sârghe, 43 de ani, se odihnește în camera lui cazările muncitorilor din Zaventem)

Mihai Chiponca, 46, Marius Bocai, 27, and Marian Copilău, 42, drinking beer at the Romanian bar in Zaventem (Romanian: Mihai Chiponca, 46, Marius Bocai, 27, și Marian Copilău, 42, beau bere la barul românesc în Zaventem)

Construction workers on a rooftop in Brussels (Romanian: Muncitori pe acoperiș în Bruxelles)